

Můj Kámoš Sklenice

Driák

večer se toulám ponurou ulicí, bláznivý myšlenky honěj se mi pa
licí, tak proč bych neměl dodržet tradici, když tak strašně rád
objímám svoji sklenici...

cestou do hospody kámoše potkávám, co dneska dělali zvědavě se
vyptávám, s nima pak na baru nějaký to pivko dám, tuhle tu poho
du tu já si užívám...

když v ranních hodinách k domovu vyrazím, v příkopě zalehnu tr
ochu si orazím, domů už těžko po dvou asi dorazím, při pohledu
na matku se celkem zarazím.